

Òh!pera

25, 26 i 27
de juliol de 2025
Gran Teatre del Liceu

Microòperes
de nova creació

Fundació Gran Teatre del Liceu

ÒH!PERA. MICROÒPERES DE NOVA CREACIÓ

Àlex Ollé, director del projecte

Anna Llopart i Anna Ponces, coordinació

Ariana Fernández, coordinació Disseny Hub Barcelona

Tot el personal del Gran Teatre del Liceu i del Disseny Hub Barcelona

Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de la UVic-UCC

LCI Barcelona Escola de Disseny i Arts Visuals

IED Barcelona Centre Superior de Disseny

Eòlia. Centre Superior d'Art Dramàtic

Coordinació: Victòria Boixadera

Institut del Teatre. Escola Superior d'Art Dramàtic

Coordinació: Jordi Fondevila i David Bofarull

Conservatori Superior de Música del Liceu

Direcció : Maria Serrat

Coordinació: Víctor Estapé

Assessorament musical: Irene Delgado-Jiménez

Organitza:

En el marc de:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

Participen:

Contingut

UNA APOSTA DECIDIDA PEL FUTUR 6

DISSENY I INNOVACIÓ AMB TALENT JOVE 7

LA VERGONYA, LA PANEROLA I EL CORTE INGLÉS 8

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

ESTÈTICA I MASSACRE 13

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

IKARIA 19

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

Una aposta decidida pel futur

El projecte Òh!pera va néixer ja fa quatre temporades impulsat pel Gran Teatre del Liceu i l'Ajuntament de Barcelona, a través del Disseny Hub, amb l'objectiu de ser la porta d'entrada al món de l'òpera per a creadors de tots els àmbits artístics: compositors, llibretistes, directors d'escena, cantants, instrumentistes, il·luminadors, alumnes d'escoles de disseny, etc.; tant els que ja han iniciat un recorregut professional en l'àmbit musical i teatral com els alumnes de les escoles de disseny i de teatre de la nostra àrea geogràfica. I això no només perquè tenim un compromís amb aquest futur que ara mateix està creixent amb l'impuls de les noves generacions, sinó també perquè tenim un compromís igualment poderós amb la necessitat d'aportar idees innovadores a un món com el de l'òpera, que necessita renovar-se constantment. Obrir el món operístic a mirades noves ens permet renovar el llenguatge i dibuixar el que ha de ser l'òpera del segle XXI.

Àlex Ollé, director del projecte
ÒH!PERA

Disseny i innovació amb talent jove

Ens complau presentar la quarta edició d'ÒH!PERA, un projecte que demostra com el talent jove i la col·laboració entre institucions pot donar lloc a creacions innovadores i inspiradores. La iniciativa és fruit del treball conjunt entre el Gran Teatre del Liceu, la Regidoria de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona a través del Disseny Hub Barcelona, i escoles de disseny i arts escèniques de la ciutat.

El projecte ofereix als estudiants una experiència real de creació operística, participant en totes les fases del procés, des de la recerca inicial fins a la seva estrena. Per segon any consecutiu, ÒH!PERA forma part de la programació del Festival Grec.

Les escoles que hi participen enguany i que s'han encarregat del disseny d'escenografia i

vestuari són ELISAVA, Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona, LCI Barcelona. Escola de Disseny i Arts Visuals i IED Barcelona Centre Superior de Disseny.

Com a novetat, aquest any s'ha incorporat Eòlia. Escola Superior d'Art Dramàtic (ESAD), amb les ajudanties de direcció.

També s'ha comptat amb la col·laboració dels alumni de l'Institut del Teatre. ESAD, especialitat d'Escenografia, que per segon any són els responsables del disseny de la il·luminació.

Des del DHub reafirmem amb aquest projecte el nostre compromís per impulsar el talent emergent i la connexió entre educació, innovació i món professional.

Mireia Escobar, directora d'Indústries Creatives i del Disseny Hub Barcelona

La vergonya, la panerola i El Corte Inglés

Sirah Martínez

Clàudia Cedó

Mercè Vila Godoy

Néstor Bayona

ELISAVA

La vergonya, la panerola i el Corte Inglés

SALA MESTRES CABANES

Composició:

SIRAH MARTÍNEZ ÁLVAREZ

Llibret:

CLÀUDIA CEDÓ

Direcció d'escena:

MERCÈ VILA GODOY

Direcció musical:

NÉSTOR BAYONA

Disseny d'escenografia,
vestuari i audiovisuals:

Alumnat Elisava, Facultat de Disseny i
Enginyeria de la UVic-UCC

BERTA ÁLVAREZ, ALBA CORTEJOSA,
FRANCISCA FERREIRA, MADDI
GOIKOETXEA, ANNE GUY, HELGA
PAOLA MONROY, YELISABET
SANTIBAÑEZ, LUCREZIA
TROTTER, AZAR YAZBEK, KAREN
ZABLUDOVSKY

Professorat ELISAVA:

CARLES MERCADER, coordinació

SEBASTIÀ BROSA, coordinació i
tutoria

MIREIA CUSÓ, tutoria

PAULA FONT CREIXELL, tutoria

Ajudant de direcció d'escena:

PERE VENDRELL

(Alumne de CESAD Eòlia)

Disseny d'il·luminació:

JOSEP PIJUAN

(Alumne de l'Institut del Teatre)

Intèrprets

Soprano:

JUDIT PARDÀS (Escenaris especials)

Mezzosoprano:

PAULA SÁNCHEZ-VALVERDE

Piano i correpetició:

ISAAC GRAU

Clarinet baix:

SOFÍA ROSADO

Violoncel:

ARIADNA BESALDUCH

Percussió:

JORDI CID MARTÍ

Producció adaptada:

ESCENARIS ESPECIALS

(BERTA CAMPS, ANNA DEL BARRIO)

Sobre l'obra

SIRAH MARTÍNEZ

Compositora

El treball de composició musical de *La vergonya, la panerola i el Corte Inglés* està basat sobre quatre idees principals extretes del text : el món intern de la Mare, representat per la panerola, el record, la vergonya i l'amor. Aquests quatre pilars estan representats per harmonies i textures diferents i al llarg de l'obra aquests quatre móns a vegades els trobem de forma isolada, o cohabiten o bé es transformen d'un món a l'altre.

També he aprofitat el treball específic amb la Judit Pardàs, actriu que fa de mare, basant-me en melodies i improvisacions seves que he utilitzat per transformar-les en harmonia i m'han servit per representar, entre altres coses, un dels quatre pilars de l'obra, el record.

Així doncs, el que jo he fet és construir un món sonor que cohabiti amb el text que ha escrit la Clàudia. Un món construït a partir d'aquests quatre pilars que ens transporten tant al món intern de la Mare com al de la Filla, i ens fan entendre i sentir, cada un dels seus punts de vista.

MERCÈ VILA GODOY

Directora d'escena

Quin és el sentiment més profund i gran que es pot tenir per una mare? Estima i admiració? Tot i que sovint la vergonya i el rebuig es tornen mecanismes d'autodefensa i, en l'adolescència, fugim de tot allò que admiraves quan eres un infant i ho enyores en l'edat adulta. Què fa que tot allò que admiraves d'una mare es converteixi en vergonya? La filla de la nostra història ens confessa que en l'etapa de l'adolescència sentia vergonya i rebuig per com es comportava la seva mare, amb diversitat funcional, davant les seves amigues. Només des de la pèrdua, s'adona que la seva mare, la mare de la nostra història era especial, única i meravellosa. El seu referent. Aquesta posada en escena pretén visibilitzar i fer un homenatge al coratge de totes les mares. Donar un valor a les mares amb trastorn mental i/o amb unes necessitats especials. Mares que han hagut de ser i són molt valentes per conèixer davant dels ulls d'una societat que no les ha acceptat per ser, potser, diferents.

CLÀUDIA CEDÓ

Llibretista

Una vegada una bona amiga em va escriure un correu que em va commoure profundament. Quan me'l va escriure, encara no érem amigues, ens hi hem fet després. Al mail em deia que havia vingut a veure una obra meva i s'havia quedat encisada amb una de les actrius, perquè li recordava molt a la seva mare. L'actriu tenia diversitat funcional (discapacitat). La seva mare també. I veure-la allà dalt de l'escenari, la va sacsejar. El públic l'aplaudia i li reia els gags i li plorava els monòlegs, i la meva amiga va sentir aquell riure horitzontal dels espectadors cap a l'actriu amb discapacitat, aquell respecte, aquell no judici; i va decidir que necessitava tornar a veure l'obra. Va venir nou vegades més. I llavors em va escriure el mail. Vam quedar i em va explicar que era filla d'una dona amb discapacitat, que quan era una nena, ella era fan de la seva mare, però que a l'adolescència les coses es van començar a tòrcer. La mirada de la gent cap a la seva mare li va calar els ossos, i se'n va començar a avergonyir. Ara, mirant aquella actriu amb discapacitat a l'escenari, alguna cosa dins seu havia fet un clic. La vergonya es va inflar dins el seu cos com una crispeta fins convertir-se en orgull. "Ara m'agradaria", em va dir, "que la meva mare fos viva i jo tenir tot aquest coneixement per poder reconèixer-la pel que és, i poder fer aquest riure horitzontal". És per això que he escrit aquesta obra: perquè la meva amiga pugui trobar-se amb la seva mare i regalar-li el seu riure horitzontal.

"Dedicada a la Véronique Pailhé-Belair"

ELISAVA

Escola

Rebre una proposta com aquesta no és una cosa que passi tan sovint.

Aquesta peça parla dels llaços que a vegades ens incomoden, d'allò que ens fa por i ho disfressem de vergonya, tot explicat com un record de malenconia i tendresa infinita.

El procés de disseny de l'espai escènic i la definició de figurins per a personatges ens ha dut per un camí molt especial i poètic.

Què sentia la protagonista? Des d'on li parla la seva mare? On passa tot això? La casa on van créixer plegades, mare i filla, embolcallades de paneroles i trastos apilats per llençar. Aquesta ens transporta a un lloc aturat en el temps, on recordem trossets de realitat desencaixada, un viatge que pren forma, color i textura a través dels objectes quotidians.

Fugint d'un realisme plàstic, però creant un codi que ens faci reconèixer petits detalls, petits moments i aquesta tendresa que ens emociona. Llaços.

Ha estat una experiència preciosa com una joia de butxaca que portarem totes a partir d'ara; hem gaudit i plorat circulant i generant el lloc i el temps d'aquests personatges i la música que les va acarontant i fent saltar del llit.

Gràcies altre cop per aquesta oportunitat d'explorar nous llenguatges escènics des de la procedència tan variada dels nostres integrants, i gràcies per deixar-nos formar part d'aquest diàleg de pensaments en veu alta que desencadena emoció entre cantants i públic.

Biografies

SIRAH MARTÍNEZ ÁLVAREZ

La seva música, basada en la recerca del gest i el timbre, ha estat interpretada per músics de l'Instant Donné, Frames Percussion o el Trio Polycordes i tocada en festivals com el Festival de Bregenz, Sampler Sèries, o l'Atelier Lyrique de Tourcoing. També ha rebut encàrrecs de Radio France i L'Auditori de Barcelona, entre d'altres.

CLÀUDIA CEDÓ

Dramaturga, guionista i directora. Creadora d'escenaris especials i teatre amb artistes amb diversitat funcional. Ha escrit *Una gossa en un descampat*, *l'adaptació de Canto jo i la muntanya balla*, *Mare de Sucre*, *Síndrome de Gel* o *Fantàstic Ramon*. És guionista de la sèrie d'animació *Jasmine & Jambo*. Estrena el curt *De sucre* amb Lastor Media.

MERCÈ VILA GODOY

Fundadora de l'Associació Artística LA BANDA. Ajudant de direcció de Carme Portaceli, Carol López, Oskaras Korsunovas, Hermann Bonnín o Stefan Metz. Directora d'escena de *Pilot*, *Lo nuestro*, *365 dones l'any*, *Hola, ràbia!*, *El pequeño poni*, *Muda*, *Somni*, *L'any que ve serà millor* o *Las chicas del tres y Media Floppies*.

NÉSTOR BAYONA

Director d'orquestra. Estudia al Royal Northern College of Music de Manchester, a la Universitat de Ginebra i a la Universität der Künste de Berlín. És director assistent a l'Opéra de Marseille, al Gran Teatre del Liceu i a la Komische Oper de Berlin, director resident de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional de Polònia (NOSPR) i director artístic del Concurs Internacional de Piano Ricard Viñes.

ELISAVA

Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de la UVic-UCC, promou l'educació, el coneixement i la investigació en els camps del disseny, la comunicació i l'enginyeria. Ubicada a Barcelona, Elisava ha format més de 25.000 estudiants en els seus 60 anys de trajectòria. Al costat d'Elisava Research, l'escola desenvolupa projectes amb empreses, institucions i ONG per generar i transferir coneixement, abordar els reptes de present i de futur, i promoure el canvi. Elisava imparteix el Grau en Disseny i Innovació, el Grau en Enginyeria de Disseny Industrial i el Màster Universitari en Investigació Aplicada en Disseny. A més, quant a Formació Contínua, l'escola compta amb més de 60 programes de Màster i Postgrau, Universitat d'Estiu i Study Abroad.

Estètica i massacre

Carles Prat
Carlota Gurt
Oriol Pla
LCI

Estètica i massacre

BOX JARDÍ

Composició i direcció musical:
CARLES PRAT

Llibret:
CARLOTA GURT

Direcció d'escena:
ORIOU PLA

Disseny d'escenografia, vestuari i
audiovisuals:
Alumnat LCI Barcelona, Escola de
Disseny i Arts visuals
JAUME ÀLVAREZ, MARION DESJOURS,
IRIS GARCÍA, EDUARDO MARCELO
LAZO, ALBA SEMPER

Professorat LCI Barcelona
ANNA PALLEROLS, MAR SUREDA,
coordinació
JOSEP IGLESIAS, tutoria
SERGI CARBONELL, ANA GARCÍA,
ANDREA OTÍN, professorat

Ajudant de direcció d'escena:
ROSA MAY
(Alumne de CESAD Eòlia)

Disseny d'il·luminació:
MARIONA UBIA
(Alumne de l'Institut del Teatre)

Agraïments:
Sílvia Delagneau, Clàudia Flores,
Los Informals, Alfons Flores, Javi Giner

Intèrprets

Soprano:
MARIA PATAK

Baríton:
CARLOS VARELA

Piano i correpetició:
PABLO MELÉNDEZ

Clarinet:
ÁLVARO RODRÍGUEZ

Violí:
CLÀUDIA LÓPEZ

Percussió:
JORGE BOSCH

Sobre l'obra

CARLES PRAT

Compositor

Quines decisions prenem per iniciativa pròpia i quines, en canvi, són producte d'una pressió del nostre entorn, de les "modes", de la necessitat de seguir l'estàndard de la societat on vivim?

Aquest és el motor argumental d'aquesta òpera. A nivell musical, doncs, també hi ha un joc amb la utilització de cànons estètics musicals que s'adjudiquen a rols femenins. Arpegiats, legato, harmonies més "suaus", glissandos, rubatos, etc. És un joc volgudament caricaturesc ja que, tal com passa amb l'estètica purament física, sovint sobrepassem la línia de l'absurd i grotesc.

L'obra s'inicia amb motius i caràcters que defineixen molt acuradament els personatges dels personatges molt definits. Mica en mica la transformació dels dos protagonistes comporta també que les textures es vagin barrejant fins a obtenir una combinació dels caràcters i motius que propicia una discussió també musical on els Leitmotiv i textures lluiten per sobresortir i tenir el seu protagonisme. La part climàtica de l'òpera, fruit d'aquest cul de sac emocional, desemboca en un deliri abstracte, surrealista, on la música i el text surten

de la història quotidiana per entrar en un univers paral·lel on es sobrepassa la idea inicial i es transforma tot plegat en una orgia de canvis estètics.

És una música construïda a partir de motius que caracteritzen cada personatge i situació. La intenció sempre és la d'acompanyar el text.

El meu modus operandi a l'hora d'escriure música que va acompanyada de text s'acosta bastant a l'estil madrigalesc en el sentit de buscar la idea de cada paraula i mirar de transmetre-la musicalment. Crec que això acoloreix el text i fa que l'oient connecti ràpidament amb l'estil musical i l'esperit de la història que s'explica. És també una música activa i proactiva, que proposa el caràcter de l'escena. No es conforma en donar un color i un ambient sinó que proposa un joc de textures, contrapuntístic i motívic que aporta ritme a l'obra i fa que l'espectador tingui molts fronts oberts per explorar.

Presenta una realitat deteriorada, decadent, en què les posicions dels dos personatges s'han allunyat massa. Els motius musicals recorden el passat, però resulten decadents, modificats, i ja no conserven la frescor ni l'energia.

ORIOI PLA

Director d'escena

Fer la direcció d'escena d'una òpera contemporània ha sigut per mi un acte d'escolta. D'equilibri. De punteria i de confiança. Agafar un dels gèneres més icònics de les arts escèniques i tenir l'oportunitat de fer-li un gir, encara que sigui petit... i, si tens sort, d'esquinçar-lo o ferir-lo per alguna banda, és una sort. No sé si ho hem aconseguit, però la intenció de trencar coses sempre resulta estimulante.

Hem fet un bon procés. Professional i a la vegada pedagògic. Oh!pera és, clarament, com una criatura. Es va fer gran a poc a poc i ara vol ser astronauta i ara vol ser pallaso. És igual, la qüestió és que s'atreveixi a ser el que vulgui ser. Nosaltres també. Ens hem perdut, ens hem buscat i ara a veure si ens trobem. Vull agrair profundament a tot l'equip i compartir una reflexió que m'ha ressonat aquests dies: "Quina pena quan, íntimament, massacrem la nostra manera de ser només per complaure els altres"

CARLOTA GURT

Llibretista

Estètica i massacre és un llibret que neix de les meves obsessions i de les preguntes que em faig a mi mateixa quan em vesteixo, quan em maquillo, quan passejo per una Barcelona plena de llavis inflats amb hialurònic. El text planteja, en un to satíric i hiperbòlic, la qüestió de quins són els límits i les raons de la intervenció estètica en els cossos en el món contemporani.

En una ciutat infestada de botiguetes d'ungles, perruqueries i companyia, una parella heterosexual abandona el rol estètic estàndard que havien assumit fins aquell moment; ella es deixa de depilar i maquillar, mentre que ell, amb l'excusa d'escriure una sèrie d'articles, decideix provar en carn pròpia les imposicions de l'estètica femenina més convencional.

¿Els homes cis es mirarien les dones que porten talons d'agulla d'una altra manera si els haguessin provat?

¿Admirar la bellesa és connatural en l'ésser humà o és frívol i execrable?

¿Bellesa: quina bellesa? ¿Podem deixar d'estimar algú per culpa d'un canvi en les seves tries estètiques?

LCI

Escola

Estètica i massacre, amb llibret de Carlota Gurt, planteja controvèrsies i tensions que generen preguntes i conflictes en l'espectador, fet que ha suposat tot un repte a l'hora d'abordar una peça on la vestimenta i els seus complements es converteixen en element central del mateix conflicte. «La idea era transformar la quotidianitat del guió en quelcom excepcional sense caure en l'artifici, i així ressaltar els complexos processos pels quals passen els personatges», explica Alba Sémper, estudiant del Grau en Disseny de Moda i responsable del vestuari de la peça. «Un dels grans reptes ha estat entendre el projecte no només des del disseny, sinó també des dels propis temps i necessitats dels processos de creació

de l'òpera», afegeix Anna Pallerols, responsable de l'àrea de Disseny Gràfic de LCI Barcelona, sobre una tasca en què alumnes de l'escola fa més de sis mesos que lideren àrees com el vestuari, l'escenografia o els visuals. «En aquest projecte ha estat clau la confluència de ments de disciplines diferents, tant pels resultats com per l'aprenentatge», comenta Jaume Álvarez, estudiant del Grau en Disseny Gràfic i responsable de les aplicacions visuals. «Ha estat una pujada d'energia, estem molt orgullosos del treball en equip», conclou Sémper. Sens dubte, *Òh!pera* és una oportunitat única per mostrar talent emergent amb idees fresques davant de nous públics en el context del Festival GREC.

Biografies

CARLES PRAT VIVES

Format a l'Escolania de Montserrat, a l'ESMUC i a la Hochschule für Musik Köln. Membre del Cor de Cambra del Palau i director del Cor Francesc Valls de la Catedral de Barcelona. Les seves obres han estat interpretades per The King's Singers, Cor de Cambra del Palau o Cor Francesc Valls, Corul National de Romania. Ha estrenat dues òperes *Il teatro alla moda* i *Campanes de Boira*.

CARLOTA GURT

És escriptora (*Biografia del foc, Sola, Cavalcarem tota la nit, La teoria dels forats*) i traductora (Woolf, Goethe, Ephron, entre d'altres); col·labora en mitjans de premsa, ràdio i televisió; durant deu anys va treballar en el camp de les arts escèniques a La Fura dels Baus i al Festival Temporada Alta.

ORIOI PLA SOLINA

Actor i director, va començar en el món del teatre amb la companyia familiar, Teatre Tot Terreny, a l'edat de 6 anys.

Influït familiarment pel teatre de carrer i l'escola de Lecoq, s'interessa pel pallasso, la música, el mim, l'acrobàcia, la dansa, el circ i l'escriptura teatral. Des de ben jove combina la creació teatral, la interpretació, ja sigui al teatre, a la televisió o al cinema. S'estrena com a director teatral amb *Travy*. Col·labora amb la Cia. Baró D'Evel i acaba d'estrenar *Gola* co-dirigit amb Pau Matas.

LCI

És l'Escola de Disseny i Arts Visuals més internacional de Barcelona i hub europeu de LCI Education. Ofereix la formació més àmplia del país en Moda, Gràfic, Interiors, Producte, Animació, Videojocs i Fotografia. Un multivers creatiu ple de sinergies i connectat amb el món de l'empresa des del seu nou campus al 22@.

Ikaria

Ariadna Alsina

Anna Pazos

Berta Prieto

Daniel Huertas

IED

Ikaria

FOYER

Composició:

ARIADNA ALSINA

Llibret:

ANNA PAZOS

Direcció d'escena:

BERTA PRIETO

Direcció musical:

DANIEL HUERTAS

Disseny d'escenografia,
vestuari i audiovisuals:

Alumnat d'IED Barcelona Centre
Superior de Disseny

ZAINEB AAFFOUTE, MIRIAM
ABADIAS, BIANCA GIACOMINI,
SARA HUGUET, CAMILA SERRANO,
CARLOS SOLINES, TOM TOLDI,
MARIAM WESHAHY

Professorat IED Barcelona

RAFFAELLA PERRONE, coordinació

ANA PÉREZ, coordinació

CLAUDIA SCHNEIDER, tutoria

RENÉ ZAMUDIO, coordinació vestuari

Ajudant de direcció d'escena:

JULI AYMÍ

(Alumne de CESAD Eòlia)

Disseny d'il·luminació:

SERGI CERDAN

(Alumni de l'Institut del Teatre)

Characterització:

LAURA MARÍN

Vídeo final:

VICTOR DIAGO

Col·laboradors:

Escenografia Moià

Mane, Alfons Flores

Intèrprets

Soprano:

NATÀLIA SÁNCHEZ

Mezzosoprano:

JULIA PORTELA PIÑÓN

Actor:

MAX GROSSE MAJENCH

Piano i correpetició:

ÁLVARO ABADÍAS

Arpa:

NIVES RACKI

Violoncel:

CANDELA PUIGBÒ

Electrònica:

ANXE FARALDO

Amb la col·laboració especial de

Sobre l'obra

ARIADNA ALSINA

Compositora

Assistim a les catàstrofes a temps real a través de les pantalles, idealitzem les identitats de les xarxes, fenòmens recurrents ens recorden que la crisi climàtica és irreversible... Son preocupacions de la nostra societat que em van fer connectar amb la proposta de l'Anna Pazos: la història de dues amigues que veuen la realitat amb desitjos, anhels i necessitats oposades. El relat se situa en un entorn amb un passat idíl·lic, atacat pel turisme massiu, la sequera, etc. Les xarxes socials, el fenomen influencer... entren en contrast amb la vida rural i la maternitat idealitzades. A través de la composició musical he volgut reflectir aquestes tensions i contrastos, expressar les particularitats dels personatges, i suggerir el paisatge dantesc en què es desenvolupa la història, posant un focus a l'absurd i grotesc de les situacions. He realitzat una recerca tímbrica i gestual per trobar sonoritats amb els instruments i l'electrònica inspirades pel text. Utilitzant puntualment referències a músiques mediterrànies, transformades, camuflades o sobreposades a textures abstractes d'espectres sonors complexos o saturats.

BERTA PRIETO

Directora d'escena

“No persegueix quimeres, i menys en un món en flames; s'ha adaptat als temps”, declama Aurora, referint-se a Stavros, el pastor-youtuber que s'ha fet d'or promovent les virtuts de la vida rural. Mentre baixo per les Rambles en direcció a l'assaig, penso en aquest món en flames; ja fa temps que tones de turistes, sorolls i absurditats de la contemporaneïtat impedeixen qualsevol normalitat. En acabar l'assaig, desfaig el camí i sento la realitat com una extensió de la nostra particular illa grega: grotesca, deformada i desproveïda de significat. Però nosaltres, a diferència del pastor-youtuber que ha imaginat l'Anna Pazos, sí que hem perseguit quimeres, i sort que ho hem fet, perquè és així com neix l'essència d'aquesta posada en escena: portant les voluntats fins al final i ignorant el desastre, malgrat que el final d'aquesta tragicomèdia estigui cantat des del començament.

ANNA PAZOS

Llibretista

En un dia de calor tòrrida, dues amigues catalanes arriben a l'illa grega d'Ikaria. L'Helena vol trobar un pastor de cabres local a qui segueix a Instagram, convençuda que encarna un ideal perdut de virilitat i puresa. El seu objectiu: enamorar-lo i tenir-hi fills. L'acompanya l'Aurora, escèptica, que troba ridículs tant el desig de maternitat de l'Helena com la seva devoció folla per un pastor influencer. Mentre busquen el pastor per la muntanya àrida d'Ikaria, es demanen pel sentit de reproduir-se en un món arrasat per guerres i calamitats climàtiques. Una revelació inesperada i un incendi brutal capgiren l'aventura i enreden els seus destins. Tant celebració com elegia del món mediterrani, l'obra reflexiona sobre els miratges de la vida digital i les inquietuds apocalíptiques d'una generació.

IED

Escola

L'experiència de participar a *Òh!pera* és molt enriquidora per a l'IED per tres motius principals. En primer lloc, es tracta d'un projecte interdisciplinari que uneix el disseny amb disciplines com la música, la dramàtúrgia i la llibretística, les arts escèniques, el vestuari i la il·luminació, i aglutina les principals àrees que ens caracteritzen a l'IED Barcelona: interiors, producte, moda i arts visuals, oferint a l'alumnat la possibilitat de col·laborar en un mateix projecte. Una obra d'art total i col·lectiva!

En segon lloc, perquè pren forma com una producció efímera amb un calendari establert i un pressupost al qual cal ajustar-se, fet que comporta un nivell d'aprenentatge molt alt per a l'alumnat participant, així com un compromís i una responsabilitat importants per part de l'equip de tutors acadèmics.

I finalment, per la pròpia naturalesa de l'òpera, un espectacle amb una màgia intrínseca, amb l'atractiu del directe davant d'un públic en viu, del qual els equips se n'alimenten rebent les seves reaccions i emocions davant la peça creada.

Biografies

ARIADNA ALSINA

La seva música ha estat interpretada per músics com l'Ensemble Sillages, l'Ensemble Contrechamps o el Plural Ensemble i ha rebut encàrrecs de Radio France, el GRAME de Lyon, el Centro Nacional de Difusión Musical o el Festival Mixtur. El 2023 va estrenar al Festival Manifeste de Paris l'obra *Split Screen Vestiges*, encàrrec de l'IRCAM i el CMBV de Versailles.

ANNA PAZOS

És escriptora i documentalista. És autora dels llibres *Poder i desig* (Fragmenta, 2023) i *Matar el nervi* (Segona Perifèria/Random House, 2023), aquest últim traduït a l'italià i a l'anglès. Col·labora amb El País i diverses productores audiovisuals. El 2020 va publicar a la BBC *The Circle*, un curt documental.

BERTA PRIETO

Actriu, dramaturga i directora catalana. Es va formar al Col·legi de Teatre i, juntament amb Lola Rosales, ha dut a terme tres espectacles. El seu darrer projecte de creació és *Del Fandom al Troleig*, una sàtira del bla bla bla producció de la Sala Beckett. També és la cocreadora de la serie *Autodefensa* de FILMIN.

DANIEL HUERTAS

Director d'orquestra. Estudia a Musikene, al Conservatori della Svizzera italiana de Lugano i a la Haute École de Musique de Genève amb Laurent Gay. Obté el Premi Neeme Järvi al Festival Menuhin de Gstaad i participa a l'Acadèmia de Direcció del Festival de Lucerna. És director convidat de l'Orquestra del Pays de Savoie i de l'Orquestra Filarmónica AVS, director musical d'OperaLab al Grand Théâtre de Genève i director assistent de l'Ensemble Intercontemporain a París.

IED

L'IED Barcelona Centre Superior de Disseny forma part de l'Istituto Europeo di Design, la xarxa internacional més gran en formació en Disseny i Creativitat. Imparteix graus, màsters, Bachelor of Arts (Hons) i cursos d'especialització que comprenen les diferents especialitats del món del disseny: Moda, Arts Visuals, Design i Comunicació.